

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين سيمما بقية الله في الأرضين

يا مقلب القلوب والأبصار، يا مدبر الليل والنهار، يا محول الحول والاحوال حوالنا إلى أحسن الحال

تبریک عرض میکنم عید نوروز و آغاز سال نو و طبیعت نو و روز نو و روزگار نو را، که امسال مصادف است با ایام نیمه‌ی شعبان که متعلق است به خورشید فروزان عالم وجود، حضرت بقیة الله (ارواحنا فداه). تبریک عرض میکنم به ملت بزرگ ایران و به همه‌ی ملت‌های همدل و همسان. به طور خاص تبریک عرض میکنم به خانواده‌های معظم شهیدان، خاندانهای صبور و ارزشمند که ان شاء الله خداوند سایه‌ی این خانواده‌های معظم را از سر ملت ایران، از سر ما کوتاه نکند و همچنین به جانبازان عزیز و خانواده‌های باگذشت و صبور آنها و همچنین به ایثارگران و خدمتگزاران صمیمی ملت ایران در میدانهای مختلف؛ چه در میدان سلامت، چه در میدان امنیت، چه در میدان مقاومت، چه در میدان علم؛ و به همه‌ی این عزیزان تبریک عرض میکنم این روز شیرین و عید مبارک را.

سال دیگری هم گذشت. سال ۱۴۰۰ هم به پایان رسید با همه‌ی شیرینی‌ها و تلخی‌ها و فرازها و فرودها که در زندگی طبیعی است. زندگی مجموعه‌ای از همین فراز و فرودها و شیرینی‌ها و تلخی‌هاست. اشاره کنم به چند اوج از حوادث ملت ایران، چند فراز، چند شیرینی بزرگ که یکی از آنها مسئله‌ی انتخابات بود. انتخابات حقیقتاً مهم بود، بزرگ بود. در عین شدت بیماری همه‌گیر، بیماری کرونا در اوائل سال ۱۴۰۰، مردم آمدند پای صندوقهای رأی، و رأی دادند. خیلی مهم است. در حالیکه اجتماع دو نفر در یک نقطه خطرناک بود. آن روزهایی که ما صدھا نفر در روز تلفات داشتیم، شاید پانصد، ششصد و شاید هم بیشتر. در یک چنین شرایطی انتخابات برگزار شد. مردم آمدند شرکت کردند و خب دولتی تازه‌نفس به میدان آمد که آن طوری که قرائن نشان میدهد، دولتی مردمی و علاقه‌مند به حرکتها و هدفهای مردمی و دارای ریل جداگانه‌ای غیر از دولت محترم قبلی در حال حرکت هستند و امیدهایی را در مردم زنده کرده‌اند بحمد الله. این یکی از فرازها و اوجهای حوادث ملت ایران بود.

یک مورد دیگر مقابله‌ی جدی با بیماری همه‌گیر کرونا بود که به معنای واقعی کلمه مبارزه شد، مقابله شد. تلفات این بیماری خطرناک از روزی چند صدتاً رسید در یک برهه‌ای به روزی بیست تا هجده تا مثلاً؛ به اینجاها رسید. اگرچه باز یک مقداری بالا رفت، اما تفاوت بین این وضعیتی که خوب بحمد الله واکسن در اختیار همه قرار گرفت با آن وضعیت آن روز تفاوت زیادی است.

یک اوج دیگر پیشرفت علم و فناوری بود. تولید چند نوع واکسن در کشور که بعضی مورد تأیید جهانی هم قرار گرفت؛ و حرکتهای مختلف علمی و فنی از واکسن بگیرید تا ماهواره، در همه‌ی جهات بحمد الله کشور کارهای مهمی داشت. اینها اوجهای بزرگ سال ۱۴۰۰ بود. در داخل کشور حوادث گوناگون دیگری هم بود. شیرینی‌های دیگری هم بود.

در عرصه‌ی جهانی هم همین جور. یکی از مهمترین حوادث شیرین سال ۱۴۰۰ این بود که آمریکاییها، در همین اواخر الیه، آمدند اعتراف کردند، به زبان خودشان گفتند که ما در فشار حداکثری علیه ایران شکست خفت‌بار خوردیم.

تعییر «حقّت‌بار»، تعییر خود آمریکایی‌هاست. حادثه‌ی مهمّ است. ملت ایران پیروز شد. ملت ایران توفیق پیدا کرد. هیچ کس نمیتواند این را به خودش نسبت بدهد. ایستادگی ملت ایران به یک چنین پیروزی بزرگی رسید. حوادث متعدد دیگری هم رخ داد؛ چه در نزدیکی ما، چه در دورستها که همه ثابت کرد درستی راه ملت ایران در مقابل استکبار را. نشان داد که راه درست همین راهی است که ملت ایران در مقابل استکبار دارد حرکت میکند. خب اینها شیرینی‌ها بود.

تلخی‌هایی هم داشتیم، که از بین همه‌ی تلخی‌ها آنی را که از همه به نظر من سخت‌تر و مهمتر است عرض میکنم و آن تنگی معیشت مردم، مسئله‌ی گرانیها و تورم و این چیزها بود که خب باید حتماً علاج بشود. [اینها] چیزهای علاج‌پذیری است، مشکلات اقتصادی است که ما امسال امیدواریم بخشی از اینها برطرف بشود، چون همه‌ی اینها دفعتاً برطرف نمیشود، به تدریج برطرف خواهد شد. این که آدم عجله کند، بگوید نه خیر، به همین زودی، واقع‌بینانه نیست. لکن ان شاءالله امیدواریم بعضی از اینها در طول ۱۴۰۱ که سال اول قرن هم هست، – قرن پانزدهم هجری شمسی – ان شاءالله برطرف بشود.

ما در سالهای گذشته هر سال یک عنوانی را با نام شعار سال مطرح کردیم برای اینکه مسئولین، عمدتاً قوه‌ی مجریه و در حاشیه‌ی آن، قوه‌ی مقتنه و قوه‌ی قضائیه و همچنین آحاد مردم – آن جایی که به مردم ارتباط مستقیم پیدا میکند – در این جهت حرکت بکنند. در بعضی از سالها توفیقات خوبی هم در این زمینه به دست آمده. بعضی جاها هم البته در بعضی سالها کم‌کاریهایی وجود داشته که در سال ۱۴۰۰ ما مسئله‌ی تولید، مانع‌زادایی‌ها و پشتیبانی‌ها را مطرح کردیم. کارهای خوبی هم نسبتاً انجام گرفته که باز هم ادامه دارد و باستی ادامه پیدا کند. در این چند ساله بندۀ برای شعار سال «تولید» را عمدتاً محور قرار دادم با یک قیدی، با یک خصوصیتی. علت هم این است که تولید کلید حل مشکلات اقتصادی کشور است. تولید ملی در واقع راه اصلی عبور از سختی‌ها و دشواریهای اقتصادی برای کشور است. یعنی مهمندین مسائل اقتصادی کشور را مسئله‌ی تولید، رواج تولید ملی و رونق تولید ملی، حل میکند. طبیعت تولید این است. این است که ما روی تولید تکیه کردیم؛ یعنی رشد اقتصادی را افزایش میدهد، اشتغال ایجاد میکند، تورم را کاهش میدهد، درآمد سرانه را افزایش میدهد، رفاه عمومی ایجاد میکند. علاوه بر این دارای تأثیرات روانی است؛ اعتماد به نفس ملی را بالا میبرد، احساس عزتمندی را در ملت به وجود می‌آورد. تولید، یک چنین اکسیری است. یک چنین حادثه‌ی مهمّ است تولید ملی، اگر ان شاءالله به بهترین وجهی پیش برود. لذا ما در این چند سال روی مسئله‌ی تولید تکیه کردیم. بی‌تأثیر هم نبود، بحمدالله تأثیرات خوبی هم داشت. امسال هم من تولید را میخواهم مطرح کنم. منتها یک لایه‌ی جدید، یک چهره‌ی جدید از تولید را میخواهم مطرح کنم و آن عبارت است از تولیدی که دارای دو خصوصیت باشد: یکی اینکه اشتغال‌آفرین باشد، یکی اینکه دانش‌بنیان باشد. تولید دانش‌بنیان، متکی به دانش، دانش جدید و پیشرفتهای علمی، و تولیدی که اشتغال‌آفرین باشد. البته همه‌ی تولیدها اشتغال‌آفرین است منتها بعضی از تولیدها با اینکه سرمایه‌گذاری اش انبوه است، اشتغال‌آفرینی‌اش آنچنان نیست، لکن بعضی نه، اشتغال‌آفرین است که حالا من ان شاءالله توضیح اینها را در سخنرانی فردا تا حدودی عرض خواهم کرد. اگر چنانچه ما تولید دانش‌بنیان را معیار قرار بدهیم و به دنبال تولیدی برویم که دانش‌بنیان باشد با خصوصیاتی که عرض خواهم کرد ان شاءالله در سخنرانی روز اول سال، به نظرم میرسد که ما در همه‌ی این هدفهای اقتصادی‌مان یک تکان خوب، یک حرکت رو به جلوی محسوسی ان شاءالله خواهیم داشت. مسئله‌ی اشتغال‌آفرینی هم همین جور. بنابراین امسال ما شعارمان عبارت شد از این: «تولید؛ دانش‌بنیان، اشتغال‌آفرین». این تولید است. البته من درخواست مؤکد دارم، سال گذشته هم این را گفتم که اکتفا نکنند دولتان به اینکه حالا روی کاغذهای سریرگهای دستگاههای گوناگون بنویسند این عبارت را یا مثلاً فرض کنید که یک تابلو درست کنند در خیابان مثلاً بزنند؛ اینها کار نیست. عده‌ی این است که به معنای واقعی کلمه روی این سیاستگذاری بشود. البته این دولت با وضعی که من مشاهده میکنم، با تحرّکی که رئیس‌جمهور محترم و همکاران ایشان دارند، ان شاءالله پیشرفت خواهد

کرد. یعنی این شعار روی زمین نخواهد ماند به توفیق الهی. لکن هرچه بیشتر کار بشود، بیشتر تلاش بشود، بهتر خواهد بود.

امیدواریم ان شاءالله که خدای متعال برای ملت عزیز ایران در این عید، در این فرصت مغتنم یک ساله خیر اراده بفرماید و مردم را خرسند کند، زندگیها را ان شاءالله شیرین کند، مردم را دلشاد کند و ارواح طبیبه‌ی شهدای عزیzman، روح مطهر امام بزرگوارمان، امام راحل (رضوان الله عليه) ان شاءالله شاد باشد و سلام و ارادت و اخلاص همه‌ی ما را به خاک پای بقیة الله الاعظم (ارواحنا فداه) ان شاءالله خدای متعال برساند.

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته